

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 285/2026- 27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Dončova 6, Ružomberok, proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/16/2025 z 25. marca 2025 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 55T/25/2022 z 8. apríla 2024 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/62/2024 z 3. októbra 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Ústavnému súdu bola 15. mája 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa doplnená jeho podaniami doručenými ústavnému súdu 13. júna 2025, 24. septembra 2025 a 2. apríla 2026, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46, 48 a čl. 141 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 a čl. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím najvyššieho súdu uvedeným v záhlaví v spojení s označenými rozsudkami nižších súdov.

II.

Skutkové východiská a argumentácia sťažovateľa

2. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 55T/25/2022 z 8. apríla 2024 uznal sťažovateľa za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Proti uvedenému rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, na základe ktorého krajský súd rozsudkom sp. zn. 3To/62/2024 z 3. októbra 2024 zrušil rozsudok okresného súdu a sťažovateľa uznal za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa

§ 364 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd napadnutým rozhodnutím tak, že dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

3. Sťažovateľ s uvedenými rozhodnutiami nesúhlasí, tvrdí, že jeho procesné práva boli v priebehu celého trestného konania porušované najmä spôsobom, že boli vyhľadávané, obstarávané a vykonávané dôkazy svedčiace proti jeho osobe a vôbec neboli vyhľadávané dôkazy, ktoré by preukazovali jeho nevinu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd výzvou z 21. mája 2025 podľa § 56 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti v lehote 21 dní od doručenia výzvy s tým, že v opačnom prípade ústavnú sťažnosť odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom. Vo výzve uviedol, že k ústavnej sťažnosti sťažovateľ nepripojil dôkazy o jeho majetkových pomeroch na účel rozhodnutia podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ani kópie právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov, ktorými malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

5. Sťažovateľ všetky uvedené nedostatky ústavnej sťažnosti neodstránil, hoci mu lehota určená vo výzve ústavného súdu uplynula 30. júna 2025 (výzva z 21. mája 2025 bola podľa doručenky doručená sťažovateľovi 9. júna 2025). Sťažovateľ síce na predmetnú výzvu reagoval podaním doručeným ústavnému súde 13. júna 2025, s ktorým predložil aj potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na účely ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, avšak požadované kópie právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov, ktorými malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd, nepriložil. Odôvodnil to tým, že kópiu napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu po jej doručení a prečítaní musel z bezpečnostných dôvodov zničiť, aby zabránil iným odsúdeným oboznámiť sa s jej obsahom a tým úniku citlivých informácií o jeho osobe. Sťažovateľ požiadal ústavný súd, aby si sám vyžiadal kópiu napadnutého rozhodnutia z najvyššieho súdu v elektronickej podobe, pretože vydanie kópií je pre sťažovateľa spoplatnené, v lehote 21 dní určenej ústavným súdom by to asi nestihol a nemá nikoho, kto by mu s tým pomohol, keďže matku nechce zaťažovať z dôvodu nedávnej hospitalizácie. Ak by uvedené nebolo možné, sťažovateľ požiadal ústavný súd o predĺženie lehoty na predloženie požadovaných kópií napadnutých rozhodnutí.

6. Ústavný súd uvádza, že argumenty sťažovateľa týkajúce sa nepredloženia kópií napadnutých rozhodnutí neobstoja. Zároveň poukazuje na to, že výzva bola sťažovateľovi doručená 9. júna 2025, reagoval na ňu podaním doručeným ústavnému súde 13. júna 2025, pričom lehota na predloženie kópií napadnutých rozhodnutí plynula až do 30. júna 2025. Sťažovateľ nevyvinul dostatočnú snahu na zabezpečenie ústavným súdom požadovaných listín, neuskutočnil žiadne kroky na ich získanie, hoci po reakcii na výzvu ústavného súdu ešte ústavnú sťažnosť dvakrát dopĺňal.

7. Keďže sťažovateľ napriek výzve v lehote určenej ústavným súdom nedostatky ústavnej sťažnosti neodstránil, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) v spojení s § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

8. Odmietnutie ústavnej sťažnosti vedie ústavný súd k záveru, že v danom prípade ide zo strany sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Pretože nebol splnený jeden zo zákonných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel bez toho, aby pokračoval v procese skúmania jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov na účel rozhodovania o jeho žiadosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu